

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

En ad 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La strălătatate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melln** și **Iuliu Maier**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

La sfârșit de an școlar

— Indemnuri pentru părinți —

A mai trecut încă un an de școală, un an de trudă și osteneală grea, pentru tinerii logofeți ai cărții. Școlarii și-au luat acum zborul spre vetrele părințești. Unii au plecat veseli și senini, cu voioșia biruinții în față și în priviri, alții întunecași și amărâți.

Acasă în lumea satelor și a orașelor s-au așteptat părinții, nerăbdători să vadă rodul ostenețelor lor, truda și sporul la învățatură a tinerelor odrasle. Cei harnici și silitori și-au luat răsplata muncii și trudei lor. Mulți poate n-au avut însă de-a să se bucure de acest sfârșit de an. Unii sunt vinovați ei înșiși de nereușita anului de școală, alții nu. Care după cum l-a ațut capul și priceperea. Pentru toți însă sfârșitul anului este ca un seceriș. Școlarii își primesc răsplata trudei lor, iar părinții pot vedea de ce sunt în stare copiii lor, dacă sunt făcuți pentru carte ori nu.

Așa după cum plugarul priceput, la seceriș cumpănește că pentru pământul lui ce rămânând și sămânțitură este potrivită și bună, așa trebuie să cumpănească acum fiecare părinte și să vadă dacă fiul său este pentru carte sau nu.

Nu toți copiii sunt la fel, unii prind ușor învățătura cărții, alții pricep mai greu, unii au tragere de inimă și dragoste pentru carte, alții nu. Această însă nu înseamnă că ei n'ar fi buni pentru altceva. Unii din ei pot să fie foarte buni plugari, meșteșugari iscusiți sau negustori pricepuți. Pentru fiecare trebuie să găsim însă din bună vreme locul potrivit. Pe cei cari nu sunt făcuți pentru carte, sau nu vreau să învețe, pe aceia li vom lua dela carte și vom încerca să le dăm alt rost în viață. Și poate că unii vor face mai multă ispravă în altă parte. Vor învăța poate mai ușor, și tragă coasa în iarba înflorită a câmpului sau să așeze și să rostuiască plugul în timpul răsării al pământului, decât slova înțeleasă a cărților de școală. Și apoi nu-i nimic rușine să se întoarcă cineva la plug dela învățătura grea a cărții. Nu-i rușine să se întoarcă chiar după doi sau trei ani de școală, dacă vede că învățătura este nepotrivită pentru el. Cu școala pe care o au pot ajunge plugari luminași, gospodari pricepuți și de omenie, fruntași în satul lor. Și cu vremea vor fi mai fericiți decât mulți din tovarășii lor cari au urmat

drumul greu al cărții. Sunt destui oameni de carte, cari s'ar fi întors bucuroși la brazdă și la plug după ani de școală, însă atunci n'au mai putut, căci n'au mai avut unde.

Să cercăm apoi și să cumpănim bine în această vacanță că ce școală este potrivită pentru firea și priceperea copilului, dacă n'ar face ispravă mai bună în altă parte la altă școală și și să căutăm să-l dăm acolo. Sunt atâtea școli de meserii, de agricultură, comerciale, a căror absolvenți sunt căutați și bine plătiți.

Și mai este apoi ceva de care trebuie să fim sesama părinții și elevii, mai ales cei dela sate. În lunile de vară, părinții să-l lase pe școlarii să se odihnească după truda școlii, însă nu prea mult, o zi două și apoi să-l ducă cu el la muncă, chiar dacă sunt domnișori mari.

Munca la câmp, în aier curat, întărește trupul slăbit de învățatură în lunile de școală.

Să îngrijească apoi părinții, ca odorul lor, ori cât ar fi de domnișor și student, să cerceteze biserică și în sat și cu oamenii să aibă o purtare cuvințioasă și aleasă, căci lumea li va judeca, nu după învățătura scoasă din cărți, ci după purtarea și vorba lui.

În lunile de vacanță fiecare părinte poate chibzui și cumpăni bine, poate cere sfaturi chiar dela profesori, că ce să facă cu copilul lui, dacă acesta nu învață, și la ce școală să-l dea. Fiecare vacanță trebuie să fie un timp de cumpăneală și chibzuită multă pentru părinți, așa că la începerea noului an de școală să știe ce să facă.

A murit lângă turma lui de oi. Moartea nu alege. Ea tale cu același nepăsare firul vieții atât la cel tineri, cât și la cel bătrâni. Viața pe negândite și pe neașteptate și deaceia este un musafir și oaspe nedorit și nepoftit. S'au văzut oameni murind în drum, în tren, muncind sau petrecând. Așa l-a ajuns și pe clobanul Bira Iosif din comuna Socoșul-Mare. Bucuros de ziua frumoasă ce se arăta și de cerul senin, clobanul a pornit cu turma la pășune, cântând. Către amiazi s'a tras cu turma la umbră. Acolo, culcat pe spate l-a făcut rău și după câteva minute de dureri a murit. Trecătorii l-au găsit mai târziu mort lângă turma lui de oi.

Incheierea anului școlar la școlile din Blaj

La sfârșitul lunii iunie s'a făcut încheierea anului școlar, rând pe rând, la toate școlile din Blaj. Cei dintâi cari au plecat au fost studenții Academiei de Teologie. La ei încheierea anului școlar s'a făcut Duminică în 18 Iunie. Au urmat apoi celelalte școli: Liceul de fete, Școala Normală de băieți și fete, Liceul comercial de băieți și de fete, Școala de Gospodărie și Gimnaziul industrial. Ultimii au fost elevii Liceului „Sf. Vasile”. Aceștia au încheiat în 25 Iunie.

Odată cu încheierea anului școlar Blajul s'a ușurat de lumea lui de școlari. Școlile și-au închis și ele porțile. Au mai rămas doar elevii și elevetele, cari dau examenul de bacalaureat.

La toate școlile, ca și în alți ani, s'au făcut frumoase serbări de sfârșit de an, în cadrul cărora elevii cei mai buni și silitori au fost premiați și răsplătiți pentru truda lor din lunile de școală.

Dăm aici cu numele pe elevii premiați dela toate școlile din Blaj.

Liceul „Sf. Vasile”: Cl. I. A. Migia M (9,74), Modorcea T., Câmpian R., Oltean M., Fridman R., Sârbu S., Maeavei G., Baciu V., Geangalău N., Ghirișan Il., Mărginean I., Șuteu V. Cl. I. B. Gîzdav V., Sim Gh., Nicolescu S. Cl. II. B. Herzovi F., Oirea R., Pop C., Hodârnau V. Cl. II. B. Ordace C. Cismaș O., Crișan D., Hila V. Cl. III. A. Olariu V., Deac Oct., Rusu Il. Cl. III. B. Cârnațiu I., Muntean M., Cl. IV. A. Bercea N., Borceanu G., Groze A., Hila I., Păcurar G. Cl. IV. B. Suci C. N., Oltean T. Cl. V. A. Dragomir O. Cl. V. B. Pop Emil Cl. VI. A. Pop G., Pagu L., Pop F. I. Cl. VI. B. Conțan I. Cl. VII. lit. Maier I., Petrescu L. Cl. VII. șt. Cristea N., Isailă N., Păcală I., Cl. VIII. șt. Marco L., Oniga St., Păstrav I.

Premii speciale pentru activitatea desfășurată la Societatea de lectură și revista „Mlădițe” au primit următorii elevi: Blossiu S. VIII, Lazar M. VII șt., Pop Gr. VI, Rusu M. VII șt., Maier I. VII lit., Pop V. VII șt. Pentru activitatea desfășurată în diferite reviste școlare: Cl. VIII. Rusu M., Mare D., Herman C., Cl. VII. șt. Cristea N., Pușcaș A., Borgezan A., Borea A., Isailă N., Cl. VI. Grigorie P., Pop E., Suci Caius, Belea I., Cârnațiu I. Pentru activitatea desfășurată în societ. religioase: Cârnaț Pamfil VIII lit., Turcu I. V. I lit., Negruțiu Oct. VI, Borceanu I. IV. A.

Liceul de fete: Cl. I. Bueur Eugenia, Popa Elena și Urdă Olivia. Cu mențiuni: Nan Cecilia Cl. II. Băgăian Simina, Suci Rodica, Ianza Bianca. Cl. III. Popa Maria, Debărtă Ana, Pădurean Aneta, Cl. IV. Nistor Daina, Olariu Maria, Roman Livia Cl. V. Mitariu Victoria, Șandor Elisabeta, Breazu Flea, Cl. VI. Hopârtean Maria, Peculea Claudia.

și Băgăian Eugenia. Cl. VII. Faina Elena, Sârbu, Olizia și Dascăl Heana. Cl. VIII. Boieriu Marcela, Ordace Elena și Oniga Amalia.

Liceul Comercial de băieți: Cl. I. Andrași Ludovic (9,58), Pădurean N. Cl. II. Totoian Simion. Cl. III. Comșa Ioan-Mihalț, Andrași Ernestin Comșa Ioan-Vesăuș Cl. V. Oprea Train Cl. VI. Mera M. Pinteș Oct. Jampa I., Nanta N. Cl. VII. Suteu Ioan, Riss Ștefan, Șerbu Ioan. Cl. VIII. Borza Ioan.

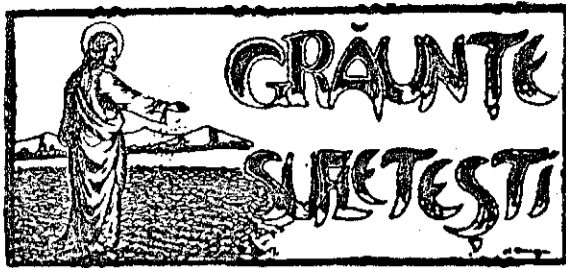
Scoala Normală de băieți: Cl. I. Brac Mircea, Nistor Nicolae. Cl. II. Tarcu Nicolae, Stănescu Gh. și Corfiță Ioan. Cl. III. Gherman Ioan, Nistor Ioan și Raica Petru; Cl. IV. Oros Victor (9,39) Urian Gh. și Stoica Cornel. Cl. V. Comănicu Gh. Jidveianu Virgil și Pricop Alex. Cl. VI. Gaia Jacob, Oros Ioan și Căpălnean Ion. Cl. VII. Gheras m Aurel, Jidveian Ioan și Horvat Virgil. Cl. VIII. Gârceagă Augustin.

Liceul comercial de fete: Clasa I. Țițonea Maria, Constantin Ioana, Aron Olimpia, Păcurar Faina Elena. Clasa II. Secășan Victoria, Barna Otilia, Busoiu Aurora. Clasa III. Cocoș Maria. Clasa V. Moldovan S. Maria, Ighian Alexandrina, Spaniol Augusta, Teiușan Aurelia, Moldovan N. Maria, Oitean Letiția. Clasa VI. Bloșiu Maria Popa Valeria, Rusu Steliana, Ranca Stela, Nicolau Elisabeta. Clasa VII. Cetean Letiția, Tătar Augusta, Roșu Elena. Clasa VIII. Tănase Maria.

Scoala normală de fete: Clasa III. Vijalan Maria, Bărsan Otilia, Stoia Aurelia. Clasa IV. Gaspar Iuliana, Rusu Virginia, Poenaru Mieta. Clasa V. Moldovan Magdalena și Petrovici Ioana, Hațegan Viorica, Cus Elisabeta. Clasa VI. Colan Doina, Schaus Hedviga, Spiner Ana. Clasa VII. Maior Georgeta, Avram Cornelia, Făget Viorica.

Scoala de gospodărie: Cl. I. Mailatescu Felicia, Vodă Otilia, Proancu Filofteia. Cl. II. Urdă Victoria, Micu Octavia, Barbu Paulina. Cl. III. Fuga Silvia, Repede Georgina, Broscătean Pamfilia. Cl. IV. Câmpean Otilia, Sechel Lucreția și Gruția Maria.

Gimnaziul Industrial român unit „Sf. Iosif” Blaj: Cl. I. Ruian Petru, Giurca Ioan, Cinăzan Ilie. Cl. II. Ciovea Vasile, Popovici Ioan, Mureșan Maxim. Cl. III. Lăcătușerie: Schiop Teodor; tâmplărie, Șemăr Nicolae și Horvat Francisc; lăcătușerie Barna Marian, și Munten Gheorghe. Cl. IV. Mărgineanu Traian, Moldovan Ioan.

Pentruce-l resping creștinii de astăzi pe Isus

„Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Isus și, văzându-l pe el, l-au rugat să treacă din hotarele lor” (Evanghelia V. după Rusalii, Matei 8, 34).

Citim în evanghelia duminicii a cincina după Rusalii că Gherghezenii l-au rugat pe Isus să treacă din hotarele lor. Iată ce a trebuit să pățească Isus, pentru că a scos dracii din cei doi Gherghezeni, același Isus despre care ne spune sf. Luca evanghelistul că s'a născut în iesle, »pentru că nu aveau loc în casă» (2, 7), iară sf. evanghelist Ioan că »întru ale sale a venit și ai săi pe dânsul nu l-au primit» (1, 11).

Și creștinii de astăzi urmează pilda celor din Vișlaimul Iudeii și a Gherghesenilor și, parte nu-l primesc, parte-l resping pe Isus.

Iată și pentru ce: Pentru că sufletele creștinilor de astăzi sunt pline de gânduri, nădejdi și planuri; pentru că sufletele noastre se îndreaptă, asemenea florii soarelui către soare, mereu spre cele pământești; pentru că tot ceea ce plănuim și facem este pentru lumea aceasta.

Vine Isus și, după mărturisirea sf. evanghelist Ioan, ne grăiește: »Iată stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul meu și-mi va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu mine» (Apocalips 3, 20), noi însă, în loc să-i răspundem cu »da», li strigăm: »nu se poate», pentru că gândurile susținerii familiei, ale

trainului de toate zilele ne-au copleșit sufletul, nebăgând în seamă cele cuprinse la sf. evanghelist Mateiu (6, 33): »căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea (cele pământești) toate se vor adăuga vouă».

Nu-l primim, ba îl chiar respingem fiindcă inima noastră este cuprinsă de plăcerile trupești, cari sunt tămăia diavolului și cu cari Isus nu poate sta sub acelaș acoperiș.

Il respingem pe Isus fiindcă noi suntem mândri, iară el umilit; noi abțiați după bani, iară el pururea fără de bani, în cei 33 ani de viață. Cum să-l primim noi pe acela care »s'a micșorat pe sine, chipul robului luând, întru asemănarea omenească făcându-se, și cu închipuirea aflându-se ca omul» (2, 7—8), care »smeritu-s'a, făcându-se ascultător până la moartea crucii» (Filipeni 2, 8)? Cum să nu-l respingem noi îndrăgostiții în bani, pe acela care a zis: »Nu vă adunați comori pe pământ, unde moliiile și rugina le strică și unde furii le fură și le sapă. Ci vă adunați vouă comori în ceriu, unde nici rugina nici moliiile nu le strică, și nu le sapă, nici nu le fură. Oăci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră» (Matei 6, 19—21)?

Il respingem pe Isus, pentru că el pretinde ca toată grija cea lumească dela noi să o lăpădăm, să lăpădăm pe omul cel vechiu, pe omul minciunii și al patimilor, și să ne înocim cu spiritul minții noastre și să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care a fost făcut după Dumnezeu întru dreptate și întru sfințenia adevărului (Efezeni 4, 22—24. Cum să nu-l respingem deci, când nouă ni-e lene și să ne gândim la cele spirituale, decum să le și facem? Când noi suntem plini de egoism, nu ne gândim adecă decât la noi și la ale noastre, iară de ceilalți nici că ne pasă? Când noi nici idee nu avem despre o viață sufletească și nici prin gând nu ne trece să începem a trăi sufletește? Când

Foia „UNIRII POPORULUI”

Găntece

Du-te dor până ce-i nor,
Nu veni pe râțul gol.
Și despica molidu,
Nu-mi despica sufletu;
Și despica cetina,
Nu-mi despica inima.
Du-te dor, te du sărace
Du-te la badea că zace,
Și nu zace că i-i bine,
Că zace de dor de mine
Și nu zace că i-i rău,
Că zace de dorul meu.

Leagănă-se breabănu*)
Spusu-mi-a dumbrăvnicu*),
Că mi-i beteag bidișu.
Da să fie și să treacă,
Și să treacă os p'in os,
Și carnea p'in pat în jos.
Lasă vadă ori și cine,
Că m'a iubit și pe mine,
Și să vadă lumea toată,
Că ne-am iubit laolaltă.

De-ar avea inima gură,

*) flori.

Ea s'ar jălui singură
De-ar avea inima glas,
Ea ne-ar spune câte-am tras,
Inimă supărăcioasă
Ce să-ți dau să-mi fii voioasă,
De mi-ai da bunu lumii,
Cum am fost alta noi fi,
De mi-ai da bunul din țară,
Cum am fost noi mai fi iară.

De m'ar fi făcut mama
Deodată cu frunza,
Lumea nu m'ar judeca.
D'asa mama m'a făcut
Intr'o sâmbătă de noapte,
Judecată pân' la moarte.

Culesse de Olimpiu I. Barna

In gazdă la Nana Iova

Masa cu săptămâna

Din istoria vechinului Blaj, adică a vieții de student în timpurile bătrâne, când țișorul era mai prețuit decât fronzela zilelor noastre, nu vor trebui se lipsească cele două mari instituții economice-financiare: masa cu săptămâna și băncile de ajutor bănesc.

Acoste două iscodiri diecești, aș putea spune cooperative, pe cari, nu știu ce neam de oameni de pe pământ le-ar fi putut practica mai cu

foles, amândouă de origină blăjană. Aci, în orișelul modest, dela îmbrățișarea Târnavelor, pururea tulburi, s'au născut, au înflorit, poate cele dintâi încercări de tovărășii economice, ca două cetăți de apărare în contra sărăciei, soră cu școlii din biserică.

De cât folos și de cât sprijin material s'au dovedit a fi cele două întovărășiri pentru mii de dieci care s'au adăpat din învătătura Blajului, numai ei, cei ce le-au tras foloasele, o pot ști și mărturisii. De aceea binecuvântată le fie memoria și ușoară țărâna aceluia, cari au fost întâii gătitori și întemeietori ai lor.

Masa cu săptămâna!? O problemă foarte simplă și totuși tare mult complicată. Căci, ce putea fi mai simplu decât să hrănești, unul singur, opt—zece—douăsprezece guri în curs de-o săptămână, ca mai apoi să trăiești boierește, fără griji, ca'n sânul lui Avram sau ca la mama acasă vreme de atâtea săptămâni, câte guri ai hrănit. Te trudeai o săptămână, nu-i vorbă, dar nici altuia nu-i mergea mai bine și ușor în săptămâna lui. Mai simplă tovărășie nici că se putea născoci alta, de s'ar fi trudit toți învătății lumii. Dar erau și pe acele vremuri piedeci și hopuri ale vieții, cari trebuiau învinse sau înlăturate.

Se'ntâmpla ca unia să nu-i nimerească pocul cu de-ale gurii la timpul hotărât. Păcinoșii altuia, aveau altceva, mai grabnic de isprăvit decât să pună calul la cocie și s'o ia prin ne-roiuil căilor desfundate numai pentru că i-a venit

nici curaj n'avem la aceasta, pentru că abia odată — de două ori de vom fi încercat în viață să ne reculegem, și au venit gândurile cele pământcești și, asemenea polomizilor, au omorât grăul gândurilor noastre bune?

Să băgăm însă bine de seamă, nu cumva Isus cel respins de atâtea ori de noi, să nu mai bată la ușa sufletului nostru, ne mai chemându-ne decât atunci, când vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu mărire multă (Mateiu 24, 30), »pentru că noi toți trebuie să ne arătăm înaintea judecării lui Cristos, ca să primească fieștecine cele ce a făcut în trup, ori bune, ori rele« (II. Corinteni 5, 10).

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

Pentru Hristos și biserica sa

Printre miile de preoți spanioli care și îndură viață pentru Hristos și Biserica sa în ultimii trei ani, un loc de aleasă cinste ocupă și Părintele canonic *Don Liano*, din târgușorul *Vichlez Barcelona*. Acest preot era cunoscut în toată țara sa ca un preot sfânt și harnic. Aceasta îi și fu de altcum singura vină pentru care comuniștii îl condamnară la moarte.

Dus la locul de osândă, înainte de a fi cîrmit de gloanțe Părintele Liano zise: „Sunt fericit că am căzut în mâinile voastre. Toată viața mea m'am rugat Domnului să-mi dea trei haruri. Înainte de toate să-mi dea mântuirea veșnică. Iată ceace mi-se pare azi asigurat. Cerui deasemenea dela Mântuitorul nostru Isus Hristos harul de a muri moarte de mucenic. După cum mi-ai spus-o, voi aveți de gând de a mă ucide. Nimic nu-mi poate fi mai plăcut decât de a-mi vărsa sângele pentru Mântuitorul. În sfârșit, aș fi foarte fericit — și acesta e al treilea favor pe care-l cer — ca sângele pe care-l veiu vărsa eu să vă aduc mântuirea sufletelor voastre!”

La auzitul acestor cuvinte, unul dintre soldații care erau înșiruiți gata de a slobozi gloan-

țele în pieptul bătrânului preot, aruncă arma jos și se duse de se aruncă la picioarele preotului și strigând tovarășilor săi: „Vreau să mor și eu cu Părintele Don Liano pentru Hristos și Biserica sa!”

Comuniștii puseră la sid și pe acest fost tovarăș al lor și-l impușcară odată cu Părintele Liano.

Cartea cea mai de lipsă

Nu numai preoții ci chiar și politicienii cuminți spun că *cea mai de lipsă*, cea mai folosită și cea mai bună carte care s'a scris vreodată, este Sfânta Scriptură a Noului Testament.

Di Musolini a adresat, mai anii trecuți, tuturor directorilor de școli primare și secundare o circulară prin care porunca, între altele, ca toți profesorii și învățătorii să citească zilnic o parte din Noul Testament și că același lucru să-l ceară și dela elevii lor. Mai mult: profesorii și învățătorii vor cere dela școlari ca să luvețe pe de rost anumite părți din Sfânta Scriptură. Toate acestea să se facă în afară de ora de religie pe care o face preotul sau profesorul de religie, dar în deplină înțelegere cu preotul. Și în sfârșit, di Mussolini mai poruncia în cea circulară ca nici o bibliotecă școlară să nu rămână fără dumnezeiasca carte.

Un străin despre papa

Șeful presbiterienilor (o sectă eretică care se aseamănă cu anglicanismul) din Statele Unite Nord Americane, di *Dorel*, adresă mai anii trecuți, unei foi catolice americane o scrisoare plină de admirație față de Papa. Acest străin scris, între altele: „Domnilor, trebuie să vă spun că am admirat totdeauna scrisorile Papei și am căutat totdeauna să trag cel mai mare folos din ele. Am credința sigură că Papa n'a lipsit niciodată dela datorie. Mă bucur din adâncul sufletului împreună cu voi pentru serviciile ce le-a dus împărăției lui Dumnezeu și lumii!”

Frumoase cuvinte din gura unui eretic! Dacă așa vorbește un dușman despre Papa, cum va trebui să vorbim noi, fii săi sufletești?!

Ioan Vultur

Din Gurghiu

Primirea solemnă a membrilor „Agra”-lui în sânul organizației

Această primire s'a făcut cu multă bucurie și însuflețire a doua zi de praznicul Sfințelor Rusalii. În același zi a fost sfințit și drapelul organizației „Agra”-lui și un rând de ornate bisericcești.

La aceeași aleasă și creștinească serbare a fost de față un numeros public, în frunte cu păr. Dumitru Neda, profesor de teologie din Blaj.

Primirea distinsului oaspe, s'a făcut în fața bisericii, de către d. I. Batea preș. organizației locale a „Agra”-lui, salutat fiind apoi și de dna Iacob Oitva preș. Reun. Merlane din loc. Tot acum s'a făcut și primirea în sânul bisericii a d-lui Mare Gheorghe, venit dela religia iudevească, pe cum și cununia a două perechi de țigani concubinari.

După ceremonie, a vorbit frumos și foarte plăcut păr. Neda, dând îndrumări de viață „Agra”-lui. A urmat apoi o mică gustare cu toți membrii „Agra”-lui, după care distinsul oaspe a plecat spre Blaj.

La mănăstirea Totești

Ostenelele părinților călugări lezuți din Totești, pentru mântuirea sufletelor sacre, spre bucuria bisericii, — ca mănăstirea lor, din apropierea Hașegului, din an în an și să fie tot mai cunoscută, și mai cercetată. Pildă vie ne este pelerinajul din 18 Iunie, unde s'a putut vedea câtă lume alergă, spre a afla ușurare de păcate, la Mănăstirea din Totești.

În spre ziua, a sosit la Mănăstire

săptămâna copilului. Pentru cine știe ce păliți de dieci, — unii cu izmenele cât sacii de largi alții cu ele strânse pe pulpe ca ghipau pe piciorul frânt, — nu bucuros merge cineva prin lapoviță, ploaie, vânt, furtună, cale de zeci de kilometri cu desagii vârfuți de fasole, cartofi, oala cu untură, făină de pâine și mălai, sau, piper, oțet, aduse cine știe din ce infundătură de sat. Căci și între părinți, ca și între odraslele lor trimise la carte, erau firi deosebite: unii se jertfeau cu tot sufletul pentru odrasla lor, alții se mai lăsau în nădejdea Nanei Iova, că doar au l'o lăsa să moară de foame.

Se mai întâmpla ca barii celui cu săptămâna — cei din depărtări cumpărau de pe piață alimente, — să i-se rătăcească în buzunarul unuia cu mâna lungă sau să i-se piardă, ori în cazuri de nărav rău să fie dați pe tabac, foite, țigări, bomboane, prăjituri și alte mărunțieri rămni-cioase.

În așa nenorociri, săptămâna creștea lungă cât anul și gurile nu puteau fi legate, nici acătate în pod, la fum, cum zice zicătoarea. Dar nici celui din pricina cui ni-se lungeau nasurile și se scufundau ochi în orbite, iar mațele cântau marșul foamei, nu-i mergeau boii la plug. Nu numai că flămânzea alătura cu noi, ci intabulă ecări, hule, blăstăme, umeori și ghionturi în flă-mânzeli, pentru cari nu avea gură de pârât la profesori sau Nanei Iova și Baciului Vasile.

Nana Iova femeie pățită și prevăzătoare avea tot și încă hotărât în alcătuirea listei, care cum

și când se urmeze cu săptămâna. Își cunoștea diecii mai bine de cum se cunoșteau ei pe ei. Așa că pe cei cu săptămâna nelcrednrii în ei, li punea la rând în săptămânile întâi, pe cei cu omenirea deplină, la urmă.

— „Lăsați cum vă zice mama, băieți, că știe ea, Iova ce face”, ne povățuia dânsa. Și puneam pe cei în cari nu prea aveam încredere „capi de listă”, să le mănăcăm noi săptămânile, nu ei pe ale noastre.

Odată lista alcătuită, se bătea în neșă cu cu cuie. Ea suna cam în petrosul următor:

L i s t a

studentilor cu săptămâna din Internatul: Nana Iova

1. Radu Tăbăcaru săptămâna I.
2. Ioan Pierdebani săptămâna II.
3. Aurel Mănăspartă săptămâna III.
4. Petru Prăjitură săptămâna IV.

Și așa mai departe. Când se termina rândul o luam de-a capo. Atunci se mai iveau adausuri de noi intrați și ętersături din cei cari ieșeau sau erau scoși din societate. La primirea de noi membri sau scoaterea altora, aveau vot toți cei cari aveau gură de mâncat și de criticat.

Săptămâna se începea Lunea și se sfârșea Dumineca. Deci nu prea aveam lipsă de a cerceta Calendarul. Se întâmplau însă și abateri, când așezau Dumineca în capul săptămânii și Sâmbăta în coadă.

Schimbarea asta încă își avea motivele ei binecuvântate de Dumnezeu și aprobate de oameni. Începutul săptămânii, — ca orice început se

arăta bun, bogat, mult promițător. Numai colea pe la mijlocul săptămânii, simțeam cum sărăcește sacul și stărpește vaca. Căci știți, de unde iei și pentru masă și pentru tutun, și în loc nu mai pui nici o lescăie, se isprăvesc gologanii, pe neștiute. Se ajunge la fundul sacului. Și ca să fim mai siguri, că nu trebuie să ne spânzurăm gurile'n pod, în sfânta și luminata zi de Duminecă, când tot creștinul se înfruptă mai unsuros o luam cu Dumineca înainte, rămânând Vinerea și Sâmbăta de multe ori zile de ajun, zile de pocăință, că ne-am făcut tovarășii cu toți slabii. Afară de lista ce cuprindea ordinea săptămânilor se mai alcătuisă și așia pe neșă și o a doua listă de bucate, care de care mai gustosă, mai rămicioasă, pe care o țin și aci bine în minte:

Lunea: supă de cartofi.

Marția: supă de chimen.

Miercurea: supă de fasole.

Joi: rasol cu carne de vită.

Vineri: fasole scăzută.

Sâmbăta: supă falsă cu tarhon.

Duminecă: rasol cu carne de vită.

Când lucrurile mergeau bine, aceste măn-căruri se repetau săptămânal. Doar șchiopătau când se ivea vre-o ętirbătură de una, două, trei zile. Căci în datul cu săptămâna nu se prea adevereau zicăliile: „când începutul e bun și sfârșitul la fel”, nici „ziua bună se cunoaște de dimineață”, dar nici „spune-mi cine ești”, ca să-ți spun eu cine ești”. Aici lucrurile se puteau schimba dela om la om, dela caz la caz și dela zi la zi.

Budapesta 10 Aprilie 1914

Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, însoțit de Păr. Patriciu Tălcăș, contabil diecezan. După sosit, s'a săvârșit în biserică, slujba „Binecuvântării Euharistice”, de către Cuvioșia Sa Cornel Chira, superiorul Casei, care a și predicat.

Duminecă, în 18 iunie, des de dimineața, lumea venia în grupuri mari în frunte cu preoții, îmbrăcați în odăjdii. Spre a le da prilej să se poată toți împărtăși, iar preoții să fie liberi pentru a asculta mărturiile credincioșilor, s'au slujit mai multe sf. liturghii.

La 9^{1/2} slujește P. S. Sa, ajutat de: Precuvioșia Sa Dr. G. George Fireza, mai marele călugărilor lezului din România; Păr. Aurel Marilă, paroh-protop. onor. Silvașul de Jos; Nicolae Raftu, paroh Densuș; Onor. Gheorghe Ignat, adm. paroh. Șteiu; diaconii: Păr. P. Tălcăș și Păr. Gh. Bolchiș, Silvașul de sus. Predica o spune P. S. Sa, despre: Inima lui Iisus. Sf. Liturghie s'a slujit afară așa că mulțimea nebănuită de multă — erau câteva mii de oameni — au putut s'o asculte. Au urmat apoi cuminecările în număr foarte frumos. Numai la P. S. Sa s'au cuminecat 384 de credincioși, în total fiind 1200 de cuminecări.

După sf. Liturghie s'a făcut procesiunea cu sf. Taină, purtată de Excelența Sa. Credincioșii cântau cu însoțire cântări mariane. Pe cale două copilșe au presărat flori frumoase. Preoții cântau și se rugau.

După terminarea procesiunii, în casele părinților călugări, s'a dat o masă comună pentru preoții și intelectualii veniți la acest praznic.

Toată această zi de rugăciune nu se putea închide mai potrivit, decât cu rândulala „Calea Crucii”, care s'a făcut în biserică la 3 după masă.

Așa s'a petrecut ziua frumoasă de închinare și rugăciune la mănăstirea dela Toțeti, iar credincioșii s'au întors la ale lor, cu mângâiere multă în suflet.

Ceții „UNIREA POPORULUI”

Studentului cu săptămâna nu-i prea priia somnul în săptămâna lui. Acum avea gânduri și griji mai multe. La cele avute se mai adăungeau și altele. Dimineața trebuia să predea Nanei Iova, cu măsura: untura, făina de rântaș, cartofii, fasolea, carnea, piperul, sarea, oțetul și altele câte se cereau. Doar numai de apă nu trebuiau să se îngrijească. O aducea sluga Văsălie, care ar fi stat toată ziua la fântână de dragul fetelor. Diacul cu rândul săptămânii avea să se îngrijească la praz de rândulala mesei. Trebuiau împregnate, în capete, cele două mese, ce schiopătau pe'ntrecute. Trebuiau adunate de pe unde se găseau toate scaunele din cuprinsul Baciului Vasile, aranjate după gradul diecilor. Tot așa și farfuriile: cele sparte, hodorogite, nesmălțuite celor mici, cele noi, curate, de porțelan celor din clasele mai înalte. De linguri, furculițe se îngrija unul fiecare. Unii și le păstrau în lăzi, alții sub saltea, ba erau și de aceia cari le purtau în buzunarele hainei, a pantalonilor, uneori în șerpare. A celor mai mulți erau ruginite, nefrecate cu lunile. Erau și de aceia, cari și le țineau mai curate, ca niște gospodine harnice.

Fiecare diac își avea locul hotărât, în ordinea listei de pe ușă. Nu se puteau schimba decât scaunele, farfuriile, după cum unul grăbea, altul întârzia dela masă.

Rugăciunea se făcea de fiecare în taină.

Castronul cu supă se aducea de către cel cu rândul săptămânii. Întâiul se servea cel care

O scrisoare a lui Melin

de Dr. Ilie Dăianu

Vreau să fac o bucurie cititorilor acestei foi întemeiată de Melin și prietenul său Iuliu Maior și ridicată cu condela lui facușit, dându-le să citească o scrisoare din tinerețe a acestui minunat scriitor popular, care a fost fle tertatul Lupeanu-Melin.

Cum m'am apucat să-mi cern scrisorile, ce le-am adunat o viață de om, am dat și peste multe scrisori dela Melin. El a fost din fragedă copilărie colaboratorul meu la foaia populară *Răvașul* din Cluj.

Era doar printr'a 4 a sau a 5 a clasă a liceului din Blaj, când a început să scrie la *Răvașul*. Mai avea un tovarăș, din aceeași clasă și cam de aceeași vârstă, care scria mai ales versuri, și cu care trimetea împreună folie lor de hârtie pentru *Răvașul* de la Cluj. Cum erau elevi și nu prea era voie, ca să scrie pe la gazete, le-am dat eu din redacție niște nume, ca noi să-i știm, și cititorii să și-l însemne, fără însă să li se poată afla adevăratul nume, să nu pățească cumva ceva. De aceea le-am cântat nume potrivite, ca la doi frați gemeni: *Melin* și *Dafin*.

Melin scria povești, amintiri și pășani. *Dafin*, poet simțitor, cânta în versuri pline de duloșie, simțiri alese ale inimii sale de copil orfan. Altfel amândoi erau orfani. Unul de tată, *Dafin*; iar *Melin*, mi se pare, și de mamă. Nu vorbea decât de bunicii său, care-l crescuse și-l îngrijise.

La „*Răvașul*” acela, ce ieșea săptămânal în Cluj, dela 1903—1906, a început a-și face, deci ucenicia băiatul Alexandru Lupeanu, care a ajuns cu vremea măiestrul condelului, la Solla Satelor, tot în Cluj, și a influențat apoi foaia „*Unirea Poporului*”, după chipul cunoscut al *Răvașului* la care a învățat meșteșugul.

Dar, ce să mai lungesc vorba, cu scrisul meu, când eu v'am făgăduit, să vă dau scrisoarea lui Melin.

Iată-o!

urma la rând în săptămâna viitoare, ultimul era cel cu săptămâna după cap.

Porția era două linguri de supă bine tocărcate. Dacă mai rămănea, se repeta rândul, cu câte-o lingură, în același ordin, până unde se ajungea. Deci era o rândulală creștinească, dreaptă după zisa: „astăzi mie, mâine ție”.

Carnea avea o altă lege de împărțire: se drămuia în atatea grămejeare, câți tovarăși mâncău. Erau socotite două sute grame de căciulă. Porțiile cântărite din ochi erau adreunțuite de multe pișcături, adausuri până ce se credea, că sunt egale. Mai trebuia grijit să nu se nimerească în una prea mult os, în alta prea puțin, să nu fie una prea grasă alta prea macră. Operația asta da foarte mult de gândit și de chibzuit studentului de rând și Nanei Iova. Inviniirile erau multe în zilele cu carne, căci cine să poată face dreptate după gusturile oamenilor? Norocul cel mare era, că numai două zile în săptămână erau zile cu bucluc, adecă cu carne.

Porțiile de carne o dată stabilite se așezau în rând, de jur împrejurul unui cărpător mare, ca niște stâlpi în jurul unei grădini. Cel care urma cu săptămâna avea dreptul să-și aleagă porția, ce-i convenea ochiului și gustului său. După el urmau ceilalți, ca și la servitul supei: în ordinea săptămânii, însă și aci cu o nouă rândulală: să serveau cu porțiile cari urmau la dreapta sau la stânga dela locul celei servite. Săritul peste porții nu era permis. Deci adevărată rândulală și dreptate, au numai tot după peșta lui și altul să

Reverendișme,

Iubite Tatanost!

Astăzi, 10 Aprilie am primit scrisoarea D-Voastră și avizul „Economului”, cari poartă datul de 3 luna curentă; accentuez această fiindcă D-Voastră ați pus pe scrisoare adresa mea: *Terez-Közt*, în loc de *Ferencz Közt* unde locuiesc, și așa scrisoarea a rătăcit mult, se vede, și pe la *Központi egyetem* (Universitatea) unde nu m'a găsit, căci facultatea noastră nu e în edificiul central al universității, ci în alt loc, pe *Bulevardul Muzeului*, apoi pe la „*bejelentő hivatal*”, m'a găsit, însăfărgit.

Mărturisesc sincer, că mi-a cauzat scrisoarea D-Voastră o mare bucurie și nu găseam cuvinte să vă pot mulțumi lădajans pentru binevoitoarea și fericita rezolvire. În criza de acum, când n'are nimeni parale, nici o altă rezolvire nu-mi era cu putință. Văd și eu, dragă Tatanost, că D-Voastră aveți aceeași inimă față de mine, chiar dacă eu mălas prea stăpânit de împrejurări, ori chiar de neglijență. Vă sunt de o mie de ori recunoscători!

O cât de mult m'aș fi bucurat să vă fi putut saluta într'o bună dimineață aici, între cărțile mele, în modstul meu lăcaș! Mi-e ciudă acum pe toți *Vászl* de pe lume... Se vede, că graiul de argint al episcopului Prohászka nu atinge plăcut urechile grașilor potentăți ai bisericii catolice din Ungaria. Păcat de ei! Vă fac o descoperire acum. Veți fi auzit poate, că eu am luat o datină referitor la societatea „*Petra Maior*”, anume: pe toți oamenii mai de seamă ai noștri, cari vin la Budapesta li rog, să vie în localul nostru, adun băieții, și lasă să le țină conferințe. Așa s'a făcut cu *Lupaș* și cu *Ghibu*. În timpul postului m'am gândit la doi preoți, unul unit, și altul sibian, cari să ne țină conferințe filosofice religioase.

M'am gândit la *Bălan* (mitropolitul dela Sibiu de acum) și la D-Voastră. Dacă veneați la Budapesta, scriam lui Dr. *Bălan*, să vie și dânsul, căci îmi făgăduise. Însă a intreprins vacanța de paști la catolici, și băieții noștri, cel mai mulți, au plecat acasă. Așa că de-

se mulțamească cu ce rămâne. Porțiile odată decurcate de pe cărpător în farfurii era proprietatea definitivă a alegătorului. Acum putea face ce vrea cu ea. O putea viade, schimba, cinsti, arunca. Nu mai era îngrădit în nici o altă formalitate.

La masa cu săptămâna erau obligate: liniștea, purtarea cuviincioasă, rugăciunea. Se întâmplau însă și zile mai sgomotoase, când prezența Nanei Iova între noi era mult dorită și cerută. Astfel se nimerea câte-o untră rancedă, a cărei gust își venea să dai afară și ce n'ai mâncat, sau că unor viermi din fasole le veneau poșta să se scalde în supă, fără nici o rușine în fața noastră. Ori nișcaiva cartofi să fi căpătat gustul murecainului: Atunci între cele două sfinte rugăciuni spuse în taină se mai strecurau și injurături în gura mare.

Ori câte mizerii și neplăceri au fost legate de datul cu săptămâna, pentru cel care a învățat-o nu poate fi decât o mare ușurare a sufletului, căci prea mult bine a făcut diecilor din Blaj.

Deci începutul începutului mișcării cooperativei la noi Români, numai aci se poate cânta în datul cu săptămâna.

Petrea Dascălul

„UNIREA POPORULUI” este foaia cea mai plăcută a cititorilor din popor. Este de datoria fiecărui bun creștin să aboneze această foaie românească și de simțiri creștinești și să-i câștige abonații câți mai mulți.

...cândă, n'am mai făcut pașii necesari. Și nici
nu știam nimic de planul D Voastră.

La un viitor prilej ce ați zice? Direct
să-mi putut să invităm pe nimeni, fiindcă atunci
când cădea să suportăm noi șosele de drum
eventual ne ar lua la ochi stăpânirea,
și ne-am folosi numai de petrecerea cuiva în
Budapesta. Așa a fost cazul și al lui Lupăș
și Ghilbu. Ce ziceți de planul meu cu Bălan?
D-Voastră? Firește eu nu caut nota confes-
ională, dar trebuie să am în vedere ambele
participe tocmai, ca să nu fim învinuți de dăna.

Mă frământă, Tatanoșt, o mulțime de
gânduri și de gânduri și de planuri, și aș dori
de deo, să am o inimă aici, cu care să
mă mai pot ușura, cum aveam la Cluj. Ce pă-
cat, că s'a dus „Solla” noastră, săraca. În si-
tuția noastră de azi, am avea și noi lipsă de
organ, „argintiu”, „alb”, care să dea glas
altor gânduri, decât acelea care răsună acum.
O nouă foaie populară îmi atâ pe inimă...
Vechea mărire a Blajului, cu Samuil și Ino-
centii săi, cu cari îmi place să stau atâta de
vorbă, în oarele mele de intimitate, mă arde
atât de mult.

La Crăciun, când am fost la Blaj, am
văzut o ruină, care m'a intristat atât de greu.
Biserica Curții mitropolitane, sub care zăceau
moaștele arhierilor vechiului Blaj, s'a pră-
bușit, într-o noapte, cu vuet plângător... Și
astăzi acum cu zidurile sfărâmate, ca un ostaș,
stă pe câmpul de luptă, supus de răni, pă-
răsit de prieten... Nu știu de ce, această ruină
mi pare în sufletul meu proporțiile unei dere-
gări semnificații... Suntem noi vinovați, că
Blajul, focarul de cultură românească al altor
vremi, se îndorește tot mai mult, și fața ego-
notelor de reclamă, ce se fac pe alte meleaguri.
Și Păclișanu, noul istoric al Blajului, în
loc să desgroape mărimea trecutului, pentru
edificarea noulor generații, cantă în *Possevino*
aetehue pentru un Buceal

Nu sunt pentru ascunderea adevărului, o,
nu, dar chemarea tinerilor istorici nu poate fi
și vorbească de sus, întunecând munca de

Românul și Codrul

Codrule cu umbra deasă,
Face-mi-ași în tine casă
Pe o poiană mai umbrită,
Să trăiesc cu a mea iubită.

Să trăiesc o vară bine,
Pân' ai cade frunza în tine,
Căci codrule singur tu,
Mă mai mângâi altu nu.

Din tine doina s'aude,
Peale vânturilor unde,
Cântă fete și flăcăi
De răsună a tale văi.

Printre murmur de isvoară,
Aud sbiărât de mioară
Dela stâna cea din deal
Aud sunet de coval.

Codrule, din vremi uitate
Tu ești cu românul frate,
In tine fugea Românul,
Când îl năpădea păgânul

Și, codrule, veci de veci
Cu români o să petreci
Căci codrule lângă tine,
Românul se simte bine.

Bucur Burlea
plugar Iserani jud. Hunedoara

zeci de ani a bătrânilor, cari au edificat. Pentru
Păclișanu, Iorga, e parcă un oarecare Matel,
la care îi dai lecții. E bine să stabilim ade-
vărul, dar nu trebuie să îi de răi pe cel cari
pe atunci nu puteau să-l cunoască, nu că nu
volau încă să dea glas de iubire chiar și
mortalul dela Orade!

De ce nu sapă Păclișanu în gila bogată
a Blajului, scoțând ideal pentru vremea noastră
de orbeari și lăncezeală?

Călugării dela „Sfânta Treime” (dela Blaj)
nu au ei o viață întreagă necunoscută și ne-
desgropate? Aici ne-ar trebui nouă mâini pri-
cepute și inimă. Nu sunt în contra a celor
de talia lui Szekgü, dar noi avem încă multe
de zidit, nu să lăsăm să ni-se dărâme biseri-
cile, cari ascund oasele prețioase ale unor
arhierii purtători de ideale!

Acestea mi-au venit astăzi așa la inimă
și mă frământă; însă le scriu numai pentru
D-Voastră, pe care Vă știu crott din aluatul
închinătorilor adevăratului nostru trecut de
mărire.

„Vremile prorocilor” ar trebui reînviolate!

Cu adânc respect:

Melin

Deși atunci mi-le scria toate acestea
numai pentru mine, anume, ca să nu le dau
în vîlcug, azi după 25 de ani, și după moartea
autorului, mă cred nu numai îndreptățit, ci
chiar îndatorit, să le dau în cunoștința tu-
toror.

Din aceasta una scrisoare, — dar nu
multe dela ei — se vede, ca într-o oglindă tot
sufletul lui Lupeanu-Melin, cu toate frământă-
rile lui frumoase. Se vede între altele, cu
cât drag își amintește de *Solla Satelor*, foaia,
ce împreună o făceam în anii 1912—1913, și
cum îi ține ca într-o vraje, gândul unei noi
loi populare, în felul lui *Răvașului* și a *Sollet*,
pe care apoi a și înflințat-o, cât ce l'a dat
putință, în *Unirea Poporului*. Cettorii foii lui,
ca și mine, cred că vor fi luând cu drag cu-
noștință de scrisorile lui Melin, frumoase și
amioase, ca tot ce scria el.

Dela Garda Națională F. R. N. a jud. T. Mică

În județul nostru conducerea gărzii națio-
nale a F. R. N. a fost încredințată dlui căpitan
în rezervă Matei Cipariu.

Domnia sa este un bun creștin, fiu al bi-
sericii noastre, și un încercat ostaș. Acum se
lucrează sub conducerea dsale la organizarea
gărzii din oraș, urmând ca organizarea pe sate
să se facă în curând.

În ziua de 18 Iunie garda națională deși
numai de curând înzestă, s'a prezentat la
serbare și defilare, bine organizată și instruită.
Din acest prilej dl comandant căpitan Cipariu a
trimis M. S. Regelui, următoarea telegramă:

Majestații Săle Regelui CAROL II
București

Garda Națională a F. R. N. județului Târ-
nava Mică întrunită azi 8 Iunie 1939 pentru
a sărbători cea mai frumoasă și înălțătoare zi
de redesteptare națională, adică aniversarea zilei
descălecării celui care purta destinele neamului
Românesc.

Cu această ocazie Majestate Vă urăm: Să
trăiți la mulți și fericiți ani împreună cu olă-
starul Regele Mihai.

S a n a t a t e

Comandantul Gărzii Naționale F. R. N. Tr. Mică
Căpitan CIPARIU I. MATEIU

Căpitan CIPARIU MATEI

Comandantul Gărzii naționale F. R. N. Tr. Mică
Blaj

Majestatea Sa Regele mulțumește pentru bu-
nele urări exprimate cu prilejul aniversării re-
taurafiei

Directorul secretariatului
particular al M. S. Regelui
EUG. BUHMAN

O mare avuție:

Copilul

În timpul de față, privirile întregi ome-
niri se îndreaptă spre acela cari vor fi viitorii
ei apărători, spre tinerii și fragedele viitoare,
spre copii.

În țara noastră îndeosebi, se dă o mare
însemnătate acestui lucru întrucât s'a const-
tat că pe buna creștere — morală, națională,
patriotică și fizică — a copilului se reazimă
întregul viitor al acestui neam.

La această ridicare a neamului prin copiii
lui — alături de învățători — sunt chemați în
primul rând părinții, cari sunt cei dintâi și
cel mai apropiați îndrumători ai celor tineri.

Un mare învățător și pedagog spunea:
„Copilul la naștere are sufletul ca o tablă
pe care nu se află scris nimic; dar pe care
se întipărește pentru veșnicie, tot ce se va scrie”

Aceste cuvinte isvorâte dintr'un gând
înalt, trebuie să fie călăuză sufletului fiecărui
părinte și să-și deschidă largi porțile sufletului
său, ca astfel să poată ține în ea faptele cele,
bune sufletul cel tânăr pe care Dumnezeu i-l-a
hărăzit să-l crească.

Să se la apoi aminte la cuvintele Mântui-
torului și cel chemați să se numească părinți
să nu uite niciodată că pentru neamul lor ei
sunt într'adevăr sarea pământului. Dacă această
sare se va strica și de se vor săra cu ea
se vor strica și atunci nu vor mai fi bune
decât de aruncat la câini.

Părinții, trebuie să fie azi și întotdeauna
la fel cu un mare învățat, care spunea astfel
copiilor:

Voi copii, sunteți visurile și speranțele
lumii. Prin voi înalțează lumea și crește în
dragoste frățească. Privesc la viitor cu mil de
ani înainte și întrevăd nu oamenii, nu inven-
țiuni, ci copii, copii fericiți, cari strigă și se
joacă, întrezărand un viitor frumos fărâșit
prin voi”.

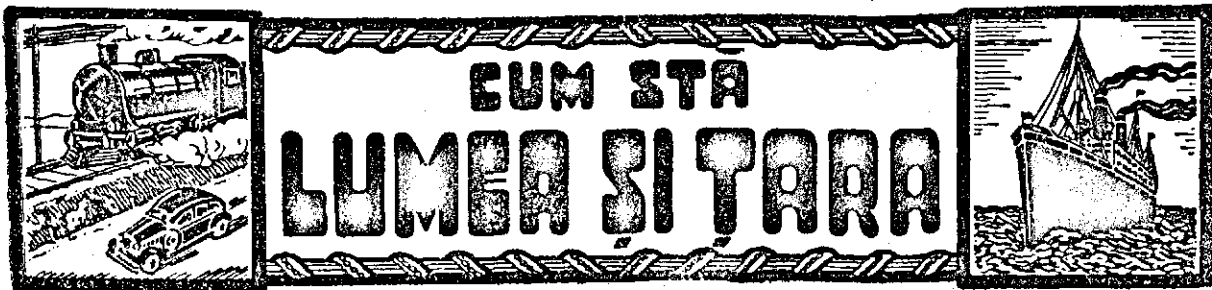
Iar cea mai bună călăuză, cea mai rod-
nică și mai plină de fericire cale pe care
trebuie să mergem în creșterea copilului, să
ne fie frumoasele și înălțătoarele sfaturi date
de M. S. Regele Carol II atunci când spunea:

„Tot viitorul unei țări se reazimă pe copiii
de astăzi; deci sufletul lor trebuie să ne în-
dreptăm gândurile și eforturile noastre. Lozincă
noastră trebuie să fie salvarea zilei de mâine,
printr'o integrală educație a tineretului”.

Deci, voi părinți, puneți sarea veastră,
sarea curată a sufletului vostru; puneți acea-
stă sare cu adevărat părintească pe sufletul
nepătat al copiilor voștri și astfel împreună
cu noi veți da neamului și conducătorilor lui,
oameni cinstiți sufletește și tari trupește așa
după cum se așteaptă dela noi.

M. Chiriac Inv.

Pentru restanțieri. Rogăm pe toți
restanțierii ca după ce vor primi provocări de
sumele ce ne datorează, să ne trimită cât mai
repede banii. Alte provocări noi nu mai trimi-
tem, ci pe acela cari sunt în restanță cu
plata abonamentului îl vom publica în foaie
la posta gazetei, cu sumele ce ne datorează.

Ce s'a lucrat în parlamentul țării — Ministrul Egiptului ne vizitează țara — Primejdie de războiu în Răsărit — Neliniște și frământare în mare în lume

Ce se lucrează în Parlamentul țării

Sedințele în parlamentul țării au început la 20 Iunie. În tot cursul săptămânii trecute s'a lucrat la întocmirea regulamentului după care se va îndruma noul parlament. Pentru înălțurarea certelor, s'a hotărât ca deputații și senatorii să lucreze în comisii formate de mai mulți membri.

Intrebările vor fi făcute membrilor guvernului în scris și vor fi date tot în scris, în termen de 30 zile.

Situația fiecărui deputat va putea fi cercetată și mai târziu nu numai la început, așa că ei vor putea fi înlocuiți ori când vor fi aflați nevrednici.

Odată Camera și Senatul constituite a început discuția asupra Adresei de răspuns la Mesajul Tronului.

În ședința de sâmbătă d-l Armand Călinescu a depus și planul de lege pentru valorificarea (a da un preț mai bun) grâului.

Deschiderea expoziției „Muncă și Voe Bună”

s'a făcut cu mare solemnitate, în timpul „Lunei Bucureștilor”. Au fost de față M. S. Regele, membrii guvernului și delegații Franței, Germaniei, Italiei, Bulgariei și Greciei. A vorbit M. S. Regele și d-l ministru M. Ralea, arătând însemnătatea muncitorilor în noua legislație și organizația a țării.

Un mare plan economic românesc

În zilele acestea Consiliul Superior Economic, care lucrează sub conducerea dlui Const. Argetoianu a întocmit un mare plan economic. În acest plan se arată cum se va îndruma pe viitor viața economică a țării românești.

Aproape toate țările au felurite planuri economice, rânduite pe un anumit număr de ani, în cari arată cum vor lucra și îndruma economia țării în acel an.

Conducătorii țării noastre au căutat să cunoască planurile economice ale altor țări și au lucrat apoi și ei un plan economic pe cinci ani.

Planul acesta economic cuprinde o mulțime de gânduri și îndrumări în ce privește viața economică românească. Multe din legile economice cari se vor aduce vor porni tocmai din acest mare plan.

Între altele se prevăd acolo legi pentru înmulțirea căilor ferate, îmbunătățirea drumurilor, împrumuturi, îmbunătățirea agriculturii, creșterii vitelor, negoțului și altele.

Vizita ministrului de externe al Egiptului

De o vreme încoace, de când cu frământarea aceasta mare dintre neamuri, nu prea sunt rare vizitele oamenilor politici. Am putea spune chiar că au ajuns la modă. Ministrul de externe al țării noastre a fost prin Italia,

Germania, Anglia, Franța, Turcia. Pretutindenea pe unde a fost a căutat să facă legături de prietenie cu acele țări. Același lucru l-au făcut și miniștrii celorlalte țări, al Sârbiei, Germaniei, Italiei, Ungariei. Au ajuns chiar și capetele încoronate să mai facă câte o astfel de vizită, cu adânci și tănuite rosturi și temeluri politice. Nu demult s'au reîntors dintr'o călătorie din America, regele și regina Angliei.

Acum a venit la noi ministrul de externe al Egiptului, dl Abd El Fattah Vehia Pacha.

Cu Egiptul noi am avut și avem însemnate legături politice și de negoț. Numai în anul trecut am cumpărat din Egipt mărfuri în valoare de 664.486.000 lei și am vândut acolo lucruri de ale noastre, mai ales petrol și lemne, în valoare de 843.404.000 lei.

Vizita ministrului de externe al Egiptului va întări și mai mult legăturile cari ne apropie de această țară.

Egiptul este o țară, care urmărește o politică de pace și înțelegere cu celelalte țări.

Înțelegerea dintre Franța și Turcia

La sfârșitul săptămânii trecute a fost iscălită la Paris și la Ankara, înțelegerea franco-turcă.

Prin această înțelegere frontul păcii s'a întărit și mai mult. Turcia este stăpâna strâmtoarelor dela Dardanele, așa că rostul ei într'un viitor războiu, în Marea Mediterană este foarte mare.

Cum se pregătesc Americanii de războiu

Despre americani suntem deprinși să auzim multe lucruri minunate și ciudate. Acum însă când fiacără războiului joacă iarăși peste fața lumii se pregătesc și americani din greu de războiu. Și fiindcă America este o țară de fabrici și uzine multe, firește că și pregătirile ce se vor face acolo sunt mari. Se spune că acolo peste zece mii de fabrici sunt gata în orice moment să înceapă a face arme și munițiuni. — Să ne ferească Dumnezeu de ceea ce oamenii cu mâna și din voia lor își pregătesc.

Anglia va da României un împrumut

La Londra a fost plecată de câteva zile o delegație românească pentru a cere un împrumut dela guvernul englez. Către sfârșitul acestei săptămâni membrii delegației noastre au ajuns la o înțelegere cu guvernul englez care s'a învoit să dea României un împrumut de cinci milioane cinci sute de mii de lire sterline (bani englezești).

Cuvântarea dlui Chamberlain

Intr'un fel au ajuns să fie la modă și cuvântările conducătorilor de popoare. Se ține undeva o adunare mare, ministrul acelei țări rostește o cuvântare în care arată politica și puterea țării sale. Peste puțin timp îl răspunde

ministrul unei alte țări. Așa, dacă vorbim de Hitler din Germania sau Mussolini din Italia, îl răspunde dl Chamberlain din Anglia sau Daladier din Franța ori Bek din Polonia.

În zilele trecute a vorbit dl Chamberlain ministrul Angliei la o mare adunare poporală ținută la Cardiff. Între altele dl Chamberlain a spus că Europa este otrăvită de o prădătoare gândă neferică, de așăzare și temere.

Ocupându-se apoi de situația dela Trin, dea a spus că ocolo nu este pierdut totul și se poate ajunge la o înțelegere pașnică.

Despre flota și aviația engleză dea a spus că sunt cele mai puternice din lume.

În ce privește viitorul dl Chamberlain declarat că Anglia se va împotrivi schimbărilor prin forță.

Mari cutremure de pământ în Africa de Apus

Pământul Africii de Apus, așa cum și Coasta de Aur a fost zguduit în săptămânii trecută de mari cutremure. Orașul Accra și alte orașe și sate din această regiune au fost ferit mari stricăciuni.

De sub dărâmtările caselor au fost scurtați numeroși morți și răniți.

Lupte de avioane între Japonezi și Ruși la granița Manciuriei

Joi, în săptămâna trecută, se spune că a fost o mare luptă între mai multe avioane rusești și japoneze, la granița Manciuriei. În această zi 150 avioane rusești au trecut granița Manciuriei pe deasupra localului Buir. Ele au fost oprite în loc de 18 avioane japoneze cari au început lupta și au doborât 49 avioane rusești. Japonzii au pierdut și ei în această luptă cinci avioane.

Despre această luptă Rușii spun că ei nu știu nimic, și mai ales despre marea ispravă a japonezilor. Poate să fie mai mult lauda japonezilor decât isprava și vitejia.

Ce a hotărât conferința militară dela Singapur

În fața amenințărilor de războiu ale Japoniei, ofițerii englezi și francezi din regiunea Tien-Tsin au ținut săptămâna trecută un mare stat militar.

Sfaturile s'au ținut în orașul Singapur. Ele au început joi și s'au terminat în duminică trecută.

În urma acestei conferințe un general englez a plecat în China. Deosemenia s'au luat măsurile pentru sporirea materialului de războiu din Răsărit.

Cum văd englezii situația externă

Fără îndoială că situația este destul de îngrijorătoare. Acest lucru îl văd și englezii cel atât de încrezători în pace odată. Mai ales situația din Răsărit a adus multă îngrijorare în Anglia. Din această pricină mulți englezi sunt în continuu strănși la Londra pentru a discuta ultimele rapoarte venite din Răsărit.

În Răsăritul îndepărtat

În numărul trecut al gazetei scriam că Japonzii și Englezii au ajuns la ceartă mare pentru niște ținuturi (concesiunile dela Tientsin din China), din care Japonzii vreau să scoată afară pe Englezi.

Până azi nu s'a ajuns încă la o înțelegere.

Japonezii au înconjurat cu vapoarele de războiu ținuturile acelea și nu lasă să plece sau să lasă cineva de acolo. Au oprit apoi pe

...storii chinezi ca să-și vândă mărfurile
aceste regiune.

Lucrul acesta a cam supărat pe Englezi
pe Americani, cari au trimis și ei în apele
Marelui și Japoniei câteva vapoare mari de
război.

Au luat apoi aspre măsuri militare, po-
sibilitățile soldaților englezi de acolo să fie gata
pentru război, mai ales că Japoniezii vreau
să războie și pe băștinășii chinezi împotriva
Englezelor.

În tot acest timp s'au făcut încercări de
pace d'în amândouă părțile.

Se pare că norii de furtună din Europa
sunt mutăți în Răsărit.

In războiul viitor

Hitler își va conduce el însuși trupele. Ma-
rșalul cartier al armatelor germane nu va mai
ca până acuma așezat într'un loc anumit
unde să nu se mai mute, ci într'un tren.
Acest tren va umbla apoi pe toată linia fron-
teră, așa că se va putea face oricând legătura
între cei de pe front și cei dela marele cartier.

Ce vrea Germania

Firește că Germania ar vrea încă multe.
Nu s'a liniștit nici după cuceririle făcute
în toamnă și în primăvara anului acesta. Ceea
ce ea vrea acum a spus-o împede ministrul
Göbels, la o mare serbare, ținută la Berlin.

Între altele dl Göbels a spus că Germania
urmărește să cucerească tot ce a fost al ei
în trecut. Orice plan de pace care nu ține
seamă de aceste gânduri ale ei, este vorbărie
goală. A mai spus că Germanii vreau să se
partăgească din bogățiile lumii și englezii
să nu dea să li-se pună în cale.

Între Anglia, Franța și Rusia

Se fac de multă vreme însemnate încercări
pentru încheierea unei alianțe. N'au izbutit
până acum. Rusia se arată neîncrezătoare
la propunerile franceze și engleze. Se lasă
sărbătoare greu. Ar vrea mai bucuros o alianță
împotriva Japoniei decât împotriva Germaniei.

Ce va face Spania într'un viitor război

În fața viitorului război ce se pregătește
în toate părțile, țările încep să-și spună pri-
etenii și să arate de ce parte vor fi. Se des-
fac alianțe vechi sau se încheie altele noi mai
trănice și mai puternice.

Spania, care a fost atât de frământată în
războiul de acum câteva luni, nu mai are de
gând să intre într'un viitor război european.
Generalul Franco urmărește să declare neu-
tralitatea țării sale.

Anglia și Polonia fac o înțe- legere militară

Se crede că în curând Anglia și Polonia
vor face o înțelegere militară. Înțelegerea va
fi semnată la Londra și va cuprinde modul
cum cele două țări se vor ajuta în caz de
război.

Germania nu va mai da îndărăt

Poporul german este hotărât să meargă
până la capăt pe drumul pe care a apucat.
Acest lucru îl spun toți conducătorii lui. El
declară că nu vreau războiul, dar vreau să
li-se facă dreptate și să li-se facă dreptate și
să li-se dea Germaniei locul de frunte între
țările conducătoare.

Om omorât de albine. Un poștar din
orașul Malem din Suedia a fost atacat de un
tot de albine, cari l-au înțepat așa de tare,
cât bietul poștar a murit.

Examenul de bacalaureat la Blaj.

Luni, 26 iunie a început la Blaj examenul
de bacalaureat. Dan examen aici, elevii liceului
„St. Vasile”, elevete liceului de fete din Blaj
și elevii liceului de băieți din Dumbrăveni.
Comisia de examinare este compusă din ur-
mătorii: Naum T. președinte, Dicu D., Du-
nouguer, Pop Ștefan, Hopârtean Emilia, Clu-
mașu Samoil, Megleşan Teodor, Muraru P. și
Mellnescu Eugen.

Cât grâu vom avea anul acesta.

După socoteliile făcute de Ministerul Agricul-
turii și Domeniilor, în anul acesta vom avea
cam 378 000 vagoane grâu de toamnă și 14 000
vagoane grâu de primăvară. Secară vom avea
cam 48 000 vagoane, orz 126 000 vagoane și
ovăz 60 000 vagoane.

Un grup de muncitori germani ne
vizitează țara. Duminica trecută au venit
la noi 120 de muncitori germani ca să ne vi-
ziteze țara. Grupul muncitorilor este condus
de d. dr. Mayer și va vizita toate așezămin-
tele noastre muncitorești. Muncitorii vor ră-
mânea în țară numai câteva zile.

Un fiu și-a omorât mama cu un
ciocan. Nelegiuirea aceasta a săvârșit-o un
țăran din Banat anume Ioan Jenai. Cearta a
început dela avere, casă și pământ. Ioan Jenai
locuia și lucra împreună cu mamă-sa. Folo-
sința pământului o avea însă numai mamă-sa.
Între mamă și fiu a izbucnit o ceartă și bătrâna
femeie și-a alungat fiul dela casă. Infuriat de
aceasta nelegiuirea fiu și-a pus în gând să se
răzbune. Într-o zi când a întâlnit-o a lovit-o
de mai multe ori în cap cu un ciocan până
când a omorât-o.

Câți parașutiști are Rusia Se știe
că azi aviatorii sar din avion dela înălțimi
mari și ajung jos, cu parașuta, fără să li-se
întâmpie ceva. Parașuta este un fel de umbrelă
mare, care se deschide când se umple de
aer și de care se prind acela cari vreau să
sară din aeroplan. Între țările cari au cele
mai multe avioane și deci și cel mai mulți
parașutiști, în locul dintâi vine Rusia. După
socoteliile făcute de o mare gazetă englezească,
în întregă armata Rusiei sunt peste 600 000
de parașutiști. — Au ajuns Rușii să coboare
din avion cum se coborau acum 20 de ani din
căruță ori de pe cal.

Vom avea și bani de aur. Majestatea
Sa Regele a înălțat în zilele trecute legea
pentru baterea banilor de aur. Potrivit acestei
legi vom avea și noi, nu peste mult bani de
aur. Banii aceștia vor fi de câte 20 și 100 lei.
Bine înțeles că banii de aur nu vor valora
numai cât scrie pe ei, ci cât valorează aurul
din care au fost bătuți.

Purtau aur și'n tălpile ghetelor.
Acela cari purtau așa scumpeți până și'n
tălpile încălțărilor nu sunt niște mari bogă-
tași, ci niște țigani de șatră dintr'un sălaș țigă-
nesc de lângă București. Bogățiile erau
păstrate în mare taină și despre ele ba-
ragladinele n'ar fi suflat nimănui niciun
cuvânt, dacă o ceartă țigănească n'ar fi

dat total la flămânza zilei. Anume un țigan
șătrar din Chitila a furat dela un alt țigan
căldărar câțiva bani de aur. Aceste s'a plâns
jandarmilor, cari s'au hotărât să facă o cer-
cetare la sălașul țiganilor. Spre marea lor
mirare aici au găsit aur destul. În tălpile ghe-
telor, în olțiile căruțelor, în gulerele hainelor,
țiganii aveau ascunși numai bani de aur.
Când au văzut atâtea băneț printre adrețele
țiganilor, jandarmii n'au stat mult pe gânduri,
au pus mâna pe aur și pe țiganii l-au dat în
judecată pentru că țineau ascuns atâtea aur.
Țiganii nu s'au lăsat nici ei mai pe jos, au
făcut o plângere la parchet, arătând că le-a
fost luat pe nedreptul aur în valoare de peste
două milioane lei.

Un școlar ucide pe cinci prieteni
de ai săi. Acela care a săvârșit această
cumpăna faptă este un școlar bulgar din orașul
Cipran, din partea de miazăzi a Bulgariei.
Neomenoul ucigaș este în vârstă de numai
15 ani. Toți acela pe care l-a ucis el sunt
foști colegi de ai lui de clasă.

Pățania unui gazetar american.

Meseria de gazetar este o meserie destul de
neplăcută, nu numai din cauză că este grea și
obositoare, sau că abonații citesc și nu plă-
tesc, ci și din cauza că scriind adevărul su-
peră pe mulți și și-i faci dușmani. Așa a pățit
și un gazetar american dela Washington. El
era angajat la o mare gazetă din acest oraș.
Se vede însă că scria lucruri neplăcute des-
pre bogății de acolo, căci aceștia s'au ho-
tărât să se răzbune. În timpul unui bal l-au
răpit și l-au adus într'un loc ascuns. Acolo
l-au desbrăcat până la piele, l-au uns apoi cu
smoală, iar la urmă l-au învelit în fulgi. După
ce l-au dăruit și împodobit în forma aceasta
l-au dat drumul să se arate în lume.

La o școală au fost otrăviți 400
de copii. La școala primară din State Island
au fost otrăviți cu mâncare 400 de copii.
Unul din ei sunt în stare foarte rea și au tre-
buit să fie duși la spital.

Se va face un tunel pe sub apa
mării. Cetitorii știu că un tunel, este un drum
săpat pe sub pământ. Se fac de regulă tunele
prin munți atunci când aceștia nu se potocoli
sau trece. Acum se spune că guvernul englez
și francez vrea să facă un tunel și pe sub
marea care desparte Anglia de Franța. Prin
acest tunel cele două țări vor fi unite și pe
necat așa că se vor putea ajuta mai bine și
în caz de război.

Ploi și furtuni mari în țară. La
sfârșitul acestui ianuar, în multe părți din țară
au fost ploi și furtuni mari. La București a
căzut un adevărat potop de ape, cari au pri-
cinit mari stricăciuni și a înămolit câteva
străzi și parcuri. Deasemenea au fost ploi
mari și în regiunea orașului Chișinău, unde
din cauza revărsării lor de ape s'au dărâmat nu-
meroase case. — Tot din cauza ploilor au ieșit
apele și în ținutul Clujului. În comuna Domora
au fost dărâmate de apă peste 30 de case.
Unul țăran din acest sat apele l-au luat lada
cu haine și l-au dus-o până în apropiere de
Huedin, unde și-a găsit-o cu toate lucrurile.
În ladă se aflau hainele lui și a familiei sale,
numeroase lucruri de gospodărie și 6000 lei.
Puhoalele de apă veniau cu o înălțime de ne-
crezut. Pe multe locuri apa a atins înălțimea
de 2 metri.

Durerosul sfârșit al unei familii
din Muscel. Locuitorul Oprea Zidaru din
comuna Bătești-Muscel, voind să-și facă foc
camera de dormit, a luat cărbuni și l-a aprins

pe o lopată. În această cameră s'a culcat apoi el cu soția sa și cu cei 4 copilași ai săi. Peste noapte însă 4 din membrii acestei nefericite familii au murit înăbușiți. N'au scăpat decât doi copilași, dar și aceștia în stare foarte rea, așa că sunt puține nădejdi că vor scăpa cu viață.

Un student căzut la examen o-moară trei profesori. Lucrul acesta s'a întâmplat în Bulgaria. Acolo, un student din orașelul Cirpan, supărat că a fost căzut la examen a omorât trei profesori și apoi s'a omorât și el.

Cum trebuie să fie scrisă o carte postală. Direcțiunea generală a postelor face cunoscut tuturor că pe viitor cărțile postale noi cu valoare de 4 lei, nu vor putea fi scrise pe amândouă părțile, adică și pe partea care poartă adresa, căci atunci vor fi socotite ca scrisorile și va trebui să se plătească mai mult pentru ele. Cărțile postale vechi se mai pot folosi ca și până acuma.

Un mal se surpă, omorând patru copii. O mare nenorocire s'a întâmplat în săptămâna aceasta, în apropierea orașului Galați. Pe țărmul Dunării o groapă s'a surpat peste cinci copilași, cari se adăpostiseră acolo. Patru din nefericiții copii au murit înăbușiți și striviți de greutatea pământului, iar al cincilea a scăpat greu rănit. Copiii aceștia erau săraci și-și câștigau pâinea din munca lor. Trei din ei erau vânzătorii de gazete prin oraș. În groapă s'au adăpostit din cauza ploilor mari din acele zile.

Buruieni de leac

II.

Lăptuca sau sălata pe care o are și săracul și bogatul în grădină este bună de leac. Zeama albă ce curge din tulpină și din frunzele ei când le rupem e bună, să o bea cel ce au tușă măgărească și e bună și celor cari nu pot dormi. Este foarte bine a mânca sălata multă de lăptuci, căci conține sau are în ea fier care ajută la întărirea sângelui.

Măsălarîța este o buruiană, pe care nu e bine să o folosim fiindcă e foarte otrăvitoare. Numai doctorii știu cum să dea bolnavilor această buruiană. Ea crește pe drumuri, prin locurile nelucrate și pe zidurile părăsite. Sămânța de măsălarîța e folosită de unii oameni, în felul următor, la potolirea durerilor de măsele. Într'o oală mică, fierb aceste semințe și cel care suferă de măsele stă cu gura deschisă deasupra oalei. Va avea însă grija ca să nu înghită aburul. Alții aruncă pe jar semințele și trage în gură fumul ce iese din arderea lor. Cel mai bun lucru la dureri de măsele este a ne arăta doctorul și a nu folosi măsălarîța ca leac. Încodată, nu folosiți măsălarîța sub nici o formă, căci e otrăvitoare.

Coada șoricelului buruiana ce crește pe lângă drumuri și prin fânețe. Infloarește prin luna Iunie, niște flori albe cu miros foarte frumos. Din aceste flori se face un ceal în felul următor: cam 20 grame flori (cât luăm

cu vârful degetelor dela o mână) la un litru de apă. Cealul acesta e folosit ca ceal întăritor al celor slăbiți, aducător al poftel de mâncare, liniștește tușă, iară când suntem răciți. Se ia pe zi, cam de trei patru ori după mâncare. Zeama stoarsă din această buruiană vindecă țâțele crăpate ale femellor cari au copii la țâță. Florile ei se culeg în luna Iunie și se uscă în podurile caselor.

Podbealul. Crește prin locurile necultivate, infloarește de timpuriu primăvara niște flori galbene asemănătoare cu ale pădicii. După ce florile s'au scuturat, încep să crească frunzele, cari sunt în formă de inimă și cu dosul acoperit cu o lână albicioasă. Frunzele se culeg în luna Iunie—Iulie până nu au început să se facă pe ele niște pete roșiatice. Se folosesc la facerea cealurilor cari se dau celor răciți, celor ce tușesc sau sunt răgușiți. Cam 10 grame frunze uscate la 1 litru apă. Acest ceal se ia cam de 3—4 ori pe zi. Pentru ca să albă o putere mai mare de vindecare se amestecă aceste frunze cu flori de nalbă sălbatecă ce crește prin fânețe. Cealul de frunze de podbeal, amestecat cu flori de nalbă se dă în boalele de plămâni-astmă celor ce suflă greu, celor cu tușă veche. Celor cu oftică-tuberculoză să se dea zeama stoarsă din frunze verzi. Cele mai bune leacuri ce le folosesc bolnavii de plămâni sunt făcute din frunze de podbeal.

Hamelul ce crește prin locurile umbroase, pe lângă marginea pădurilor, pe care sătenii din unele părți îl mănâncă primăvara, este și el bun și de leac. Florile lui cam 15—20 grame la un litru de apă, dau un ceal bun pentru cei cari nu pot dormi și mai ales pentru cei tineri cari au vise urite. Este bun de luat acest ceal de copii cu oase moi sau de cei ce au găici sau suferă de boală de nervi. De asemenea tinerii ce au coșuri pe obraz să bea ceal de acesta și li-se vor duce coșurile.

Roșcovel I. Obreja

Semănatul trifoiului în porumbiște

Trifoiul roșu, în mod obișnuit, se seamănă primăvara, în semănăturile de ovăz, orz, ori grâu și foarte rar fără plante protectoare.

Semănatul în felul acesta, mai ales dacă se seamănă cât mai de vreme, în mustul zăpezii, dă rezultate bune. Dar, în gospodăriile mici țărănești, sistemul acesta nu se potrivește, deoarece au pământ puțin și nu cultivă decât grâu și porumb, iar, pentruca pământul să se odihnească și să asigure hrana de vară a oilor, lasă ogor, semănând grâu, apoi porumb și în anul al treilea lăsând iar ogor.

În ultimii ani, plugarii mai înaintați din Transilvania și Banat, au început să înlocuiască ogorul cu plante de nutreț, și anume cu trifoi ori borșeag (măzărîche).

În rânduirea aceasta de grâu, porumb și trifoi, iar grâu, plugarii seamănă trifoiul în felul următor:

Dupăce porumbul este săpat a doua ori a treia oară și după o ploaie bună se seamănă trifoiul cu mâna ori cu o mașină mică de semănat prin împrăștiere.

La hectar se dă 20—25 kg. de semințe.

Datorită umezelii, semințele răsar și la adăpostul firelor de porumb, trifoiul crește și se dezvoltă în mod normal.

Toamna, porumbul se recoltează și coccenii se taie la 40—50 cm. înălțime dela pământ.

Primăvara, coccenii se taie cu sape, la fața pământului, se strâng și întrebunțează pentru foc, iar trifoiștea este din nou grăpată.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Coasa a doua se cosește, în mod obișnuit, ori se lasă pentru semănță.

După coasa a doua, pământul se ară și se grăpează, iar după 2—3 săptămâni se ară din nou, ușor se grăpează și se acamă grâul.

Cultivarea trifoiului și semănatul lui în porumbiște înlătură ogorul sterp (bătătură) care este o adevărată pierdere pentru economia națională, deoarece pământul un an de zile rămâne nearat, nesemănat, spre a crește apoi și buruieni, încât nu produce nici nutreț pentru animale și nici nu se odihnește.

Trifoiul, pe lângă că produce cel mai bun nutreț, cu care se pot crește vite multe și altele, datorită bacteriilor ce trăesc pe rădăcinile lui, îmbogățește pământul în substanțe azotoase, îl lasă liber de buruieni și recoltează de vreme, de se pot face două arături, încât este o plantă înaintemergătoare foarte bună pentru grâu.

Plugarii, nu lăsați pământul în paragină, ci întrebunțați rânduirea culturilor, în care intră și plantele de nutreț, deoarece numai în felul acesta veți ajunge la recolte îmbelșugate, veți putea să creșteți animale bune și să vă creiați o situație economică mai înfloritoare.

Victor Rusu
inginer agronom

Fel de fel

Pedepsirea unui vestit ucigaș

Francezii nu prea glumesc cu tâlharii și ucigașii ei mari. Li judecă aspru de tot și fără prea multă vorbă li trimit la moarte. Un vestit ucigaș de aceștia anume Weidman a fost omorât zilele trecute. Faima lui se duse în întreaga lume. Omorase cinci oameni cu o cruzime fără seamăn.

Pentru marea lui vină judecata l-a trimis la moarte și potrivit legiunilor franceze el a fost omorât cu ghilotina, adică i s'a tăiat capul cu o mașinărie.

Negeii se înlătură

În felului următor: Mai întâi li spălam cu apă caldută, apoi li frecăm cu sodă de bucătărie. Aceasta o facem, timp de 14 zile, de 3 4 ori la zi. Trebuie să avem însă mare răbdare și să nu întrelăsăm a o face această regulat

Durerile de pulpă a picioarelor

scad dacă într'un blid cu apă topim o mână de sare, înmuiem în această apă o cârpă, pe care o înfășurăm în jurul pulpei. Peste această cârpă punem și legăm un ștergar uscat. Nu peste mult durerile ne vor părăsi.

Rănille de arsură

le îngrijim în felul următor: mai întâi înlăturăm de pe ele îmbrăcămintea, apoi presărăm peste ele fărină, iar peste fărină facem și punem o înveliitoare ca să nu ajungă la ele aierul. Nu e rău nici dacă punem pe ele unt proaspăt, ori unsoare.

Cojile de ouă

să nu le arucăm, pentrucă acelea sunt foarte bune ca hrană la găini și ca gunoi la flori. Ca hrană la găini le întrebunțăm așa că le zdrobim foarte mărunț ca făina și apoi le amestecăm în pîricar. Ca gunoi la flori le întrebunțăm așa că le lăsăm 2—3 zile în apă, iar această apă o vărsăm peste flori. Pe urmă le zdrobim și le dăm găinilor de mâncare.